

कर्मकर्तव्यमित्यनुमोदामहे ननुवासुदेवेऽर्पणीयमिति वेनादिभिस्तदनङ्गीकारादित्येवंवादिनः शनैः संबोधयन्नाह हेअर्हसत्तमाः यज्ञपतिर्नामपरमे
श्वरः केषांचिन्मतेतावदस्ति तथाऽपिविप्रतिपत्तेर्नतत्सिद्धिरित्याशंक्यजगद्वैचित्र्यान्यथानुपपत्तिप्रमाणयति इहामुत्रचज्योत्स्नावत्यः कांतिम
त्योभुवोभोगभूमयः शरोराणिच ॥ २६ ॥ नन्विदं कर्मवैचित्र्यादेवसेत्स्यति तथाऽपिविद्वदनुभवेनेश्वरसिद्धिरित्याह मनोरिति त्रिभिः अस्मत्पि
तामहस्यांगस्य ॥ २७ ॥ कृत्यमस्ति अवश्यं कर्मफलदात्राभाव्यमितितेषां मतमित्यर्थः ॥ २८ ॥ मृत्योर्दौहित्रादीन्वेनादीन्विना धर्मेविमोहि
तान् अतः शोच्यान् ननु कर्मैवफलं दास्यति विध्युद्देशगतावादेवताः किंपरमेश्वरेण तत्राह वर्गेति वर्गोऽत्र त्रिवर्गः स्वर्गो धर्मस्य फलमपवर्गो मोक्षस्तेषां

अस्तियज्ञपतिर्नामकेषांचिदर्हसत्तमाः ॥ इहामुत्रचलक्ष्यं तेज्योत्स्नावत्यः क्वचिद्भुवः ॥ २६ ॥ मनोरुत्तानपा
दस्य ध्रुवस्यापिमहीपतेः ॥ प्रियव्रतस्य राजर्षेरङ्गस्यास्मत्पितुः पितुः ॥ २७ ॥ ईदृशानामथान्येषामजस्य च
भवस्य च ॥ प्रह्लादस्य बलेश्चापिकृत्यमस्ति गदाभृता ॥ २८ ॥ दौहित्रादीन्ते मृत्योः शोच्यान् धर्मविमोहिता
न् ॥ वर्गस्वर्गापवर्गाणां प्रायेणैकात्म्यहेतुना ॥ २९ ॥ यत्पादसेवाऽभिरुचिस्तपस्विनामशेषजन्मोपचितं
मलंधियः ॥ सद्यः क्षिणोत्यन्वहमेधती सती यथापदाङ्गुष्ठविनिःसृता सरित् ॥ ३० ॥ विनिर्धूता शेषमनोमलः
पुमानसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् ॥ यदंघ्रिमूलेकृतकेतनः पुनर्न संसृतिं क्लेशवहां प्रपद्यते ॥ ३१ ॥

मैकात्म्येनैकरूप्येण सर्वानुगतेन हेतुना तत्रापि प्रायेण हेतुना अयं भावः न तावज्जडस्य कर्मणः फलदा तृत्वं घटते न चार्वाग्देवतानां स्वातंत्र्यम् अंतर्या
मिश्रुतेः न च तदा कर्मसाम्ये फलतारतम्यं क्वचित्तदसिद्धिश्च संभवति अतः स्वातंत्र्येण कर्तुमकर्तुमन्यथा कर्तुं समर्थेन परमेश्वरेण भाव्यमिति ॥ २९ ॥
किंच जीवानां मोक्षदः परमेश्वर एव नार्वाग्देवतास्तासामपि जीवत्वाविशेषादित्याशयेनाह त्रिभिः यस्य पादयोः सेवायामभिरुचिस्तपस्विनां संसा
रतप्तानामशेषैर्जन्मभिः समृद्धंधियोमलं सद्यः क्षपयति तमेव भजते तितृतीयेनान्वयः कथं भूता अहन्यहनिवर्द्धमाना सती सा त्विकी तत्पादसंबंधस्यै
वैषमहिमेति दृष्टान्तेनाह यथेति ॥ ३० ॥ विनिर्धूता अशेषमनोमला यस्य असंगो वैराग्यं तेन विज्ञानस्य विशेषः साक्षात्कारस्तदेव वीर्ययस्य य
स्यांघ्रिमूलेकृताश्रयः सन् ॥ ३१ ॥